

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 14C/135/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111227559
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tulejová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1111227559.7

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Tulejovou, v právnej veci navrhovateľa: G.. W.. U. X., bytom D. X, XXX XX D., proti odporcovi: Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom vnútra SR, Pribinova 2, 812 72 Bratislava IČO : 00151866, o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 2500,Eur

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

Odporca **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 24.08.2011 domáhal zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 2500 eur podľa zákona č. 514/2003 Z.z. voči odporcovi. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je fyzickou bezúhonnou osobou, neprípustne škandalizovanou, dehonestovanou, pošpinenou v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa PZ OR PZ Bratislava V na verejnosti a v konaniach na Okresnom súde Pezinok č.k. 4 C 1089/08 pred zákonnou sudkyňou v konaní 16 C 230/2006 a zákonnou sudkyňou KS Bratislava č.k. 1 Co 398/09. Označenie odporcu v konaní odôvodnil tým, že Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom vnútra SR je v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. orgánom konajúcim v mene štátu, ak v trestom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru. Podľa navrhovateľa vyšetrovateľ vydal nezákonné uznesenie, ktorého obsahom mal skriminalizovať navrhovateľa šírením nepravdivých informácií a toto nezákonné uznesenie šíril, čím mal vytvoriť pracovný prostriedok pre advokáta U.. P.. O. k škandalizovaniu a dehonestovaniu navrhovateľa na verejnosti a v konaniach na súdoch. V rámci opisu skutkového stavu uviedol, že dňa 04.02.2009 vyšetrovateľ PZ OR Bratislava V č.p. ORP-1393/1-OVK-B5-2008 vydal nezákonné uznesenie, na podklade ktorého podľa § 197 ods. 1 písm. a) trestného poriadku odovzdal na prejednanie priestupku vec podozrenia z trestného činu vydierania, ktorého sa mal údajne dopustiť navrhovateľ. Predmetné uznesenie malo byť doručené U.. P..O. a bolo využité na jeho škandalizovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod č.k. 4 C 1089/08. Navrhovateľ podal sťažnosť na OP Bratislava V, čo malo za následok zrušenie nezákonného uznesenia rozhodnutím OP Bratislava V č.k. 1 Pn 329/2009 - 3 zo dňa 05.06.2009. Navrhovateľ uviedol, že sa musel podrobiť nútenému úkonu vyšetrovateľa proti svojej vôli. Poukázal na to, že sa výmysly vyšetrovateľa o tom, že sa mal dopustiť zločinu vydierania voči U.. P..O. nepotvrdili a trestné stíhanie bolo zastavené č.k. 1 Pn 451/11-3 zo dňa 24.05.2011. Ďalej uviedol, že to bolo zdeklarované aj na Krajskom súde v Bratislave pod č.k. 16 C 230/2006, 14 Co 398/09. Tvrdil, že nebyť vydania nezákonného uznesenia vyšetrovateľa PZ OR Bratislava V č.p. ORP-1393/1-OVK-B5-2008 zo dňa 04.02.2009, uvedenia tohto uznesenia do obehu, tak by nemohlo dôjsť ku kriminalizácii, škandalizácii a zasahovania do práva na česť a dôstojnosť ako aj do práva na súkromie navrhovateľa, zásahu do práva na slobodu navrhovateľa. Navrhovateľ mal listom zo dňa 18.09.2009 požiadať Ministerstvo vnútra SR o predbežné prerokovanie nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy 2500 eur.

Odporca sa dňa 04.04.2012 písomne vyjadril k návrhu na začatie konania. Návrh navrhovateľa žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Odporca namietol vo vzťahu k nároku na nemajetkovú ujmu 2500 eur nedostatok právomoci civilných súdov určovať, či postup alebo rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní sú alebo nie sú zákonné. Namietol nedostatok procesnej spôsobilosti Ministerstva vnútra SR ako orgánu konajúceho v mene Slovenskej republiky, neopodstatnenosť podaného návrhu a nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a údajnou nemajetkovou ujmu navrhovateľa. Podľa odporcu neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by oprávňovalo súd v občianskom súdnom konaní, aby zasahoval do trestného konania tým, že by posudzoval postup orgánov činných v trestnom konaní. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 218/2011 - 376 z 07.02.2012, v ktorom súd uviedol, že pri opačnom výklade, by totiž došlo zo strany súdov rozhodujúcich v rámci civilného procesu k neprípustnému zásahu do trestného konania a do výkonu pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní. Podľa odporcu rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní nespádajú pod právomoc súdu. Ďalej uviedol, že navrhovateľ si v konaní uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy za to, že dňa 28.10.2008 bolo doručené na odbor justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V trestné oznámenie pod č. ČVS:ORP-1393/1-OVK-B5-2008 pre podozrenie z trestného činu vydierania. Trestné oznámenie podal U. P. O. a činu sa mal podľa oznámenia dopustiť navrhovateľ dňa 18.04.2007 o 10.00 hod Q. W. na U. J. XX tým, že mal pred svedkami vyhlásiť, že ho zlikviduje za to, keď neprestane brániť jeho požiadavkám a nezaplatí požadované peniaze. Vyšetrovateľ PZ rozhodol o odovzdaní veci podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku na prejednanie priestupku, nakoľko podľa jeho názoru konanie navrhovateľa nenaplnilo intenzitu potrebnú na spáchanie zločinu vydierania, ani iného trestného činu. Prokurátor následne predmetné uznesenie podľa § 230 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku zrušil a nariadil ďalej konať. Na základe pokynu dozorujúceho prokurátora vyšetrovateľ PZ vo veci dňa 05.10.2009 vydal uznesenie o začatí trestného stíhania. Po vykonaní procesných úkonov vyšetrovateľ dňa 11.05.2010 trestné stíhanie zastavil a voči tomuto uzneseniu nebola podaná sťažnosť. Odporca uviedol, že podmienkou pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je zrušenie alebo zmena takéhoto rozhodnutia na to príslušným orgánom. Táto podmienka podľa odporcu v tomto prípade splnená nebola, nakoľko vznesenie obvinenia o odmietnutí veci nenadobudlo právoplatnosť. Uviedol, že dôkazná povinnosť na preukázanie splnenia kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy ako i kritérií pre určenie jej výšky stíha výlučne poškodeného, v tomto prípade navrhovateľa. Ďalej uviedol, že navrhovateľ k žalobnému návrhu na preukázanie svojich tvrdení nepredložil žiaden dôkaz vo vzťahu k odporcovi, ktorý by preukazoval opodstatnenosť priznania údajnej nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ nijako nepreukázal vznik škody a jej výšku. Odporca považuje tvrdenia navrhovateľa o šírení nepravdivých informácií a kriminalizovaní jeho osoby zo strany vyšetrovateľa za špekulatívne, žiadnym hodnoverným dôkazom nepreukázané, sú to jeho subjektívne domnienky, ktoré nemajú žiaden reálny podklad a oporu v zákonných predpisoch. Podľa odporcu z návrhu nijako nevyplýva, čo spôsobila v jeho živote ním tvrdená kriminalizácia jeho osoby vyšetrovateľom PZ, akým spôsobom sa táto ujma prejavila a aké následky v jeho súkromnom živote alebo spoločenskom uplatnení mu ňou vznikli. Odporca v doplnujúcom vyjadrení zo dňa 19.05.2015 uviedol, že predmetnej trestnej veci nebolo vznesené obvinenie žiadnej konkrétnej osobe, nedošlo k splneniu jednej z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, keďže až vznesenie obvinenia robí z trestnej veci vec, ktorá môže byť predmetom prieskumu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Uviedol, že navrhovateľ bol v predmetnej trestnej veci iba v pozícii svedka a teda navrhovateľ nie je poškodeným a namietal jeho aktívnu legitímáciu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania, spisom Okresného súdu Pezinok 4C 1089/2008, Okresného súdu Bratislava V 16C 230/2006, spisom PZ BA V č. ORP-1393/1-OVK-B5-2008, výsluchom navrhovateľa, odporcu ako aj ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že v predmetnej veci bolo vydané nezákonné uznesenie PZ BA V č. ORP-1393/1-OVK-B5-2008 zo dňa 04.02.2009. O tomto uznesení sa navrhovateľ dozvedel priamo v súdnych konaniach, ktoré sa viedli na Okresnom súde Pezinok pod č.k. 4 C 10/1989, kde bol účastníkom konania, ďalej v konaní na Okresnom súde Bratislava V a v konaní na Krajskom súde v Bratislave pod č.k. 14 Co 398/2009. Uviedol, že sudca tam v súdnych konaniach oboznamoval listinné dôkazy, ktoré boli založené v spise. Nevedel presne uviesť, kedy to bolo. Uviedol, že malo byť nezákonné uznesenie vyšetrovateľa zrušené prokurátorom ako nezákonné a neopodstatnené. Navrhovateľ považuje obdobie od 04.02.2009 do 22.05.2009 za obdobie nezákonnosti voči jeho osobe, pretože to, čo tam bolo napísané

bolo nepravdivé. Tvrdil, že ani jedno uznesenie vyšetrovateľa mu nebolo doručené. Navrhovateľ podal žiadosť o predbežné prerokovanie na príslušný orgán - Ministerstvo vnútra SR dňa 18.09.2009, ale neprišla mu žiadna odpoveď. Podľa navrhovateľa k šíreniu uznesenia, ktoré bolo vydané vyšetrovateľom v jednotlivých súdnych spisoch v konaniach civilných, kde vystupoval ako odporca a navrhovateľ tak sa ho to dotklo, pretože mu na konaniach záležalo a mali pre neho mimoriadny význam. Tvrdil, že kriminalizácia jeho osoby a šírenie takéhoto uznesenia poškodilo jeho práva, dotklo sa jeho cti a dôstojnosti, porušilo jeho právo na príjemné a výrazne sa ho to dotklo. Uvedené uznesenie vyšetrovateľa v ňom vyvolalo pocit bezmocnosti a svojvôle policajného orgánu, označili ho tam za vydierača a to ťažko niesol. Zdôraznil, že nikdy nebol súdne trestaný a je bezúhonnou osobou. Pokiaľ ide o uplatnenie výšky nemajetkovej ujmy, ktorú navrhovateľ stanovil na sumu 2500 eur, tak je podľa navrhovateľa v súlade s judikatúrou EŠLP a príslušnými zákonmi a je podľa názoru navrhovateľa podhodnotená a jej výška závisí od trvania zásahu šírenia príslušného uznesenia. Záverom uviedol, že uznesenie z trestného konania mu nebolo doručené, dozvedel sa o ňom až v súdnych konaniach, bol bezmocný a strádal. Navrhovateľ má za to, že bol poškodený nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa OR PZ Bratislava V, v konaní na Okresnom súde Pezinok pod č.k. 4 C 1089/2008 a v konaní na Okresnom súde Bratislava V pod č.k. 16 C 230/2006. Tvrdil, že bolo porušené jeho právo na prezumpciu neviny a U.. O. podal voči jemu a jeho manželke vyše 4é žalôb na súdoch. K tomu zneužíval právo tým, že do spisov zakladal uznesenie OR PZ Bratislava V pod č. ORP 1393/1-OVK-B 5-2008 zo dňa 04.02.2009.

Z výsluch odporcu súd zistil, že predmetom uznesenia, ktoré malo spôsobiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu bolo postúpenie veci na priestupkové konanie a teda nebolo v neprospech navrhovateľa, ale naopak v jeho prospech. V predmetnom uznesení vyšetrovateľa sa uvádzalo, že konanie F.. X. nenadobudlo znaky zločinu, vydieranie podľa ust. § 189 ods. 1 Trestného zákona a ani žiadneho iného trestného činu, čo je potvrdené výpoveďami osôb. Predmetné uznesenie nebolo zrušené pre jeho nesprávnu kvalifikáciu činu, ale pretože bolo potrebné v konaní ešte pokračovať. Následne bolo trestné stíhanie zastavené. Odporca sa domnieva, že v konaní nie je pasívne legitimovaným a navrhovateľ si mohol uplatňovať nemajetkovú ujmu od toho, kto to v trestnom oznámení uviedol. Poukázal na to, že samotné uznesenie malo byť šírené do iných súdnych konaní inou osobou ako pracovníkmi odporcu. Do predmetných cieľových konaní ich nepredkladal vyšetrovateľ, ale išlo pravdepodobne o osobu U.. O.. V predmetnej trestnej veci nebolo voči navrhovateľovi vznesené obvinenie a nie je možné sa s tvrdeniami navrhovateľa stotožniť. Pokiaľ ide o námietku nedoručenia uznesenia odporcu poukázal na oznámenie prokurátora zo dňa 05.06.2009 pod č.k. 1 Pn 329/2009, kde bol informovaný, že nie je v postavení osoby podľa ktorej by sa mu malo uznesenie zo dňa 04.02.2009 doručiť. Navrhovateľ bol v postavení svedka a nebolo na mieste mu uznesenie zo dňa 04.02.2009 doručovať. Odporca zastáva názor, že uznesenie zo dňa 04.02.2009 platilo veľmi krátku dobu a nemohlo navrhovateľovi spôsobiť ujmu vo výške 2500 eur. Vyšetrovateľ na základe oznámenia bol povinný konať. Postup vyšetrovateľa, keď postúpil vec inému orgánu v súlade s trestným poriadkom na prejednanie priestupku nie je podľa odporcu nesprávnym úradným postupom v prípade, že sa nepreukáže, že mohlo dôjsť k spáchaniu akéhokoľvek trestného činu. Toto rozhodnutie bolo zrušené, avšak dozorujúci prokurátor mal zrejme za to, že nejde o priestupok, ale o trestný čin. Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP - 1393/08 -OVK - B5 -2008 Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, Úradu justičnej a kriminálnej polície súd zistil, že Okresnej prokuratúre Bratislava, Bajnorská 47, Bratislava bolo doručené podanie obsahujúce podnet na dôvodné podozrenie zo spáchania trestných činov zo dňa 21.03.2007. V predmetnom podaní je označený ako podávateľ U.. P. O. - advokát, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA Kraus - Turansky, pričom z obsahu podania vyplýva, že podanie podáva na základe plnej moci od U.. D. U. podľa zákona o advokácii podľa príkazu klienta. Ide o podnet pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestných činov krátení daní, ohovárania a vydierania, poškodzovania veriteľa, ktoré mal podľa tvrdení oznamovateľa spáchať G.. U. X., konateľ spoločnosti VENUS PROJECT SLOVAKIA s.r.o. tým, že mal rozširovať nepravdivé informácie o vymyslených skutočnostiach, ktorých sa mal dopustiť oznamovateľ U.. U.. Následne bol v konaní vypočutý U.. P. O. ako oznamovateľ a bola s ním spísaná zápisnica o trestnom oznámení - doplnenie. Následne bol dňa 05.12.2009 vypočutý U.. P. O. v postavení poškodeného.

· Vyšetrovateľ PZ A.. G.. H. W. vydal dňa 04. februára 2009 uznesenie ČVS:ORP-1393/1-OVK -B5-2008, ktorým podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku odovzdal vec na prejednanie priestupku vec podozrenia z trestného činu - zločinu vydierania podľa ustanovenia § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť G.. U. X..

· Okresná prokuratúra Bratislava V uznesením č.k. 1 Pn 106/09-2 zo dňa 22.05.2009 zrušila predmetné uznesenie ako nezákonné a neopodstatnené. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že z vykonaných výsluchov vyplynulo, že sa mal navrhovateľ vyhrážať poškodenému U.. P. O., že zariadi jeho vyhodenie z advokátskej komory. Podľa prokurátora sa vyšetrovateľ nedostatočne zaoberal týmito okolnosťami a rozhodnutie bolo predčasné. Vyšetrovateľovi uložil povinnosť v ďalšom konaní vo veci ďalej konať a po začatí trestného stíhania rozhodnúť v súlade so zákonom.

· V trestnom konaní bol dňa 17.12.2009 vypočutý navrhovateľ v pozícii svedka.

· Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V konanie pod č. ČVS:ORP-1393/1-OVK-B5-2008 uznesením zo dňa 11.05.2010 zastavil, pretože skutok nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V dňa 25.11.2009 zaslal Okresnému riaditeľstvu PZ odpoveď na žiadosť navrhovateľa s tým, že postup vyšetrovateľa hodnotil prokurátor ako dôvodný a zákonný. V konaní nebolo voči navrhovateľovi vznesené obvinenie a bol vypočúvaný iba raz a to v postavení svedka.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V č.k. 16 C 230/06, súd zistil, že navrhovateľa sa domáhal voči U.. P. O. náhrady škody z dôvodu sprenevery peňažnej sumy a porušenia zákona o advokácii. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č.k. 16 C 230/2006 -221 zo dňa 07.12.2011 návrh zamietol. Predmetný rozsudok bol odvolacím súdom potvrdený a to rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 14 Co 298/2012-277 zo dňa 25.03.2014.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 6 bod 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je súčasne naplnenie troch podmienok a to: 1./ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2./ nesprávny úradný postup orgánu štátu a

3./ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. O zodpovednosti štátu však možno hovoriť iba vtedy, ak ide o taký nedostatok v činnosti orgánu štátu, ktorý mal dopad do majetkovej sféry občana a iba ak je nesprávny úradný postup orgánu štátu príčinou vzniku zmenšenia majetku občana. Zodpovednosť štátu teda vzniká, ak sa preukáže, že pri správnom úradnom postupe orgánu štátu by ku škode nedošlo.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľa je nedôvodný pretože neboli splnené podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd sa v tomto konaní zaoberal námietkou odporcu týkajúcou sa nedostatku právomoci civilných súdov rozhodovať v konaní o postupe orgánov činných v trestnom konaní. Súd v tomto smere poukazuje na ust. § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého príslušným orgánom na prerokovanie nároku na náhradu škody, ak príslušný orgán prerokováajúci žiadosť o predbežné prerokovanie nároku neuspokojí nárok navrhovateľa, je práve súd. Z uvedeného súd odvodzuje svoju právomoc na rozhodnutie v predmetnej veci. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že vyšetrovateľ PZ OR Bratislava V č.p.: ORP-1393/1-OVK-B5-2008 sa dopustil vydania nezákonného uznesenia zo dňa 04.02.2009, ktoré bolo šírené a stalo sa podkladom prostriedku pre advokáta U.. O. a ktoré malo škandalizovať osobu navrhovateľa. Ďalej navrhovateľ tvrdil, že nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa OR PZ Bratislava V bol v konaní pred Okresným súdom v Pezinku sp. zn. 4C 1089/2008 došlo k zásahu do práva na jeho česť a dôstojnosť a to pred zákonnou sudkyňou U.. O., zapisovateľkou a advokátkou U.. T. P.. Z hľadiska skúmania jednotlivých podmienok vzniku zodpovednosti štátu sa súd zaoberal otázkou existencie nesprávneho úradného postupu odporcu spočívajúceho vo vydaní uznesenia vyšetrovateľa PZ OR Bratislava V č.p.: ORP-1393/1-OVK-B5-2008 zo dňa 04.02.2009 a zistil, že v uvedenej trestnej veci nebolo vznesené obvinenie žiadnej konkrétnej osoby (t.z., že ani proti navrhovateľovi a ten bol vypočutý v pozícii svedka) a nedošlo k splneniu jednej z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, keďže až vznesenie obvinenia robí z trestnej veci vec, ktorá môže byť predmetom prieskumu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.. Naviac bolo preukázané, že na základe podnetu navrhovateľa vykonal prokurátor individuálnu previerku vyšetrovacieho spisu a konštatoval : „ Postup vyšetrovateľa podľa § 199 ods. 1 Tr. por. zo dňa 05.10.2009 ako i jeho postup po začatí trestného stíhania hodnotím ako dôvodný a zákonný, pričom postupuje v intenciách pokynu dozorového prokurátora zo dňa 22.05.2009 “. Odporca namietal v tomto konaní, že navrhovateľ nemá dostatok aktívnej legitímácie z dôvodu, že v predmetnej veci nedošlo k vzneseniu obvinenia voči žiadnej konkrétnej osobe a navrhovateľ bol v trestnej veci v pozícii svedka. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že odporca vydaním uznesenia vyšetrovateľa PZ OR Bratislava V č.p. : ORP-1393/1-OVK-B5-2008 skriminalizoval navrhovateľa šírením nepravdivých informácií a mal vytvoriť tzv. pracovný prostriedok pre advokáta U.. O. ku škandalizovaniu a dehonestovaniu navrhovateľa na verejnosti a súdoch tak súd sa s týmto tvrdením nestotožnil. Súd zo spisu OS Pezinok sp. zn. 4C 1089/2008 na ktorý sa navrhovateľ odvolával zistil, že sa jedná o spor medzi U.. P. O. na strane navrhovateľa a G.. U. X. na strane odporcu o zaplatenie 106.288,- Sk, ktorý nie je právoplatne skončený. Navrhovateľ tvrdil, že v predmetnom konaní sa dozvedel o uznesení vyšetrovateľa PZ OR Bratislava V č.p.: ORP-1393/1-OVK-B5-2008 zo dňa 04.02.2009, ktoré mal predložiť v konaní OS Pezinok 4C 1089/2008 U.. P. O. jeho bývalý advokát. Z uvedeného spisu súd zistil, že U.. P. O. dňa 18.03.2009 predložil súdu listinné doklady (čl. 181) medzi ktorými bolo aj predmetné uznesenie. Súd je v tomto prípade toho názoru, že je len vecou účastníkov v civilnom konaní konkrétne pred OS Pezinok sp. zn. 4C 1089/2008 čo budú v konaní preukazovať a aké dôkazy na preukázanie svojich tvrdení predložia. V tomto prípade U.. P. O. je účastníkom konania a predložil dôkaz predmetné uznesenie, ktoré mu bolo riadne doručené. Nemožno

sa stotožniť s argumentáciou navrhovateľa, že vydaním uznesenia vyšetrovateľa PZ OR Bratislava V č.p.: ORP-1393/1- OVK-B5-2008 zo dňa 04.02.2009 došlo ku kriminalizácii navrhovateľa a šíreniu nepravdivých údajov, dehonestovaniu navrhovateľa na verejnosti a v konaniach na súdoch odporcom. Túto skutočnosť navrhovateľ nepreukázal a z konania ani nevyplývalo, že by bez súdu sám vyšetrovateľ PZ dodal takéto uznesenie do súdneho konania 4C 1089/2008, ale práve naopak takéto uznesenie bolo predložené účastníkom konania, ktorý vystupoval na strane navrhovateľa a využil svoje práva v civilnom konaní predkladať dôkazy. Predloženie dôkazov v civilnom konaní v danom prípade bolo na samotnej vôli navrhovateľa a na práve predkladať dôkaz čo navrhovateľ v konaní využil v zmysle ust. § 79 a § 120 platného O.s.p.. Navyše treba skonštatovať, že dôkazná povinnosť účastníkov vyplýva z ust. § 79 a § 120 O.s.p. a je jasne formulovaná. Tvrdenie navrhovateľa o šírení nepravdivých informácií a kriminalizácii jeho osoby vyšetrovateľom PZ neboli žiadnym hodnoverným dôkazom zo strany navrhovateľa preukázané. Z civilného konania jasne vyplývalo, že predmetné uznesenie bolo predložené účastníkom konania na strane navrhovateľa s ktorým je sám navrhovateľ v spore. V konaní bolo nesporné, že uznesenie vyšetrovateľa PZ OR Bratislava V č.p.: ORP-1393/1- OVK-B5-2008 zo dňa 04.02.2009 nebolo doručované navrhovateľovi a dozvedel sa o ňom až na základe predloženého listinného dôkazu v konaní 4C 1089/2008 pred OS Pezinok. Z listu Okresnej prokuratúry Bratislava V č.k. 1Pn 329/2009-3 zo dňa 05.06.2009 vyplýva, že písomnosť navrhovateľa zo dňa 15.05.2009 po obsahovej stránke vyhodnotil ako doplnenie trestného oznámenia súvisiaceho s vyšetrovanou vecou vedenou pod č. ORP-421/OEK-B5-2008 a zaslal k ďalšiemu konaniu. Súčasne mu oznámil, že navrhovateľ nie je v postavení osoby, ktorej bolo potrebné uznesenie zo dňa 04.02.2009 doručovať. Súd vzhľadom na nesplnenie jednej z podmienok vzniku zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci nesprávneho úradného postupu sa existenciou ďalších podmienok nezaoberal. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že vyšetrovateľ PZ vydal nezákonné uznesenie, ktorého obsahom kriminalizoval šírením nepravdivých informácií, čím vytvoril tzv. pracovný prostriedok pre U. P. O. tak súd je toho názoru, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Pokiaľ ide o uznesenie vyšetrovateľa PZ OR Bratislava V č.p.: ORP-1393/1- OVK-B5-2008 zo dňa 04.02.2009, ktoré bolo zrušené uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V č.k. 1 Pn 106/09-2 dňa 22.5.2009 ako nezákonné a neopodstatnené, avšak nebolo vydané vo veci a vo vzťahu k navrhovateľovi. Uznesenie vyšetrovateľa PZ Bratislava V hoci bolo zrušené a nebolo vznesené obvinenie voči navrhovateľovi ani voči žiadnej konkrétnej osobe. Navrhovateľ mal postavenie svedka a uznesenie mu nebolo doručované pretože nešlo o osobu, ktorá by mala také postavenie v trestnom konaní ktorej bolo potrebné uznesenie doručiť. Súd je toho názoru, že navrhovateľ v konaní nie je osobou aktívne legitimovanou na podanie návrhu pretože voči nemu neboli vznesené obvinenia. Navrhovateľ nijakým hodnoverným spôsobom nepreukázal vznik škody ani jeho výšku, pričom dôkazná povinnosť na splnenie kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy ako i kritérií pre určenie jej výšky stíha výlučne navrhovateľa. Súd je toho názoru, že neboli splnené podmienky pre na nesplnenie jednej z podmienok vzniku zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, ktoré by sa týkalo navrhovateľa resp. voči nemu u ani voči inej konkrétnej osobe nebolo vznesené obvinenie, ktoré by zakladalo právo na náhradu škody pretože on bol v pozícii svedka. Súd na základe vykonaného dokazovania a predložených dôkazov produkovaných účastníkmi dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na úspech odporcu v konaní, avšak sú mu trovy nepriznal pretože mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava V, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2, 3 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.